

ทักษะการรู้สารสนเทศของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม

Information Literacy Skills of Undergraduate Students

At Chandrakasem Rajabhat University

นิรมล ช่อม¹

Niramon Cha-um

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาทักษะการรู้สารสนเทศของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม 2) เปรียบเทียบระดับทักษะการรู้สารสนเทศของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม จำแนกตาม เพศ ชั้นปี คณะ และผลการเรียน กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 370 คน ใช้วิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบทดสอบทักษะการรู้สารสนเทศ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบสมมติฐานโดยใช้ t-test และ F-test

ผลการวิจัยพบว่า 1) ระดับทักษะการรู้สารสนเทศของนักศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า นักศึกษามีทักษะด้านการกำหนดความต้องการสารสนเทศอยู่ในระดับสูง 2) เปรียบเทียบระดับทักษะการรู้สารสนเทศของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม จำแนกตาม เพศ ชั้นปี คณะ และผลการเรียน พบว่า 2.1) นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีระดับทักษะการรู้สารสนเทศ ด้านการใช้สารสนเทศอย่างมีประสิทธิภาพ ด้านการสังเคราะห์สารสนเทศ โดยรวมแตกต่างกัน 2.2) นักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ต่างกัน มีระดับทักษะการรู้สารสนเทศโดยรวม และรายด้านไม่แตกต่างกัน 2.3) นักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในคณะที่ต่างกัน มีระดับทักษะการรู้สารสนเทศ โดยรวม และรายด้านแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 2.4) นักศึกษาที่มีผลการเรียนต่างกันมีระดับทักษะการรู้สารสนเทศ โดยรวม และด้านการใช้กลยุทธ์ในการสืบค้นสารสนเทศ ด้านการกำหนดแหล่งสารสนเทศและการเข้าถึงแหล่งสารสนเทศ ด้านการใช้สารสนเทศอย่างมีประสิทธิภาพ และด้านการสังเคราะห์สารสนเทศ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้นด้านการประเมินสารสนเทศ ไม่แตกต่างกัน

คำสำคัญ: ทักษะการรู้สารสนเทศ การรู้สารสนเทศ นักศึกษาระดับปริญญาตรี

¹ สาขาวิชาสารสนเทศศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม

Abstract

The purposes of this study were to investigate the information literacy skill levels of undergraduate students at Chandrakasem Rajabhat University and to compare them by genders, years of study, faculties and grade–point averages. A sample of 370 students selected by a multi–stage random sampling technique was used in the study. The research tool was an information literacy skill test. Data were analyzed by means of percentages, means and standard deviations. Research hypotheses were tested by t–tests and F–tests.

Research findings were as follows: 1) On average, the level of information literacy skills of the students was moderate. When each skill was taken into consideration, it revealed that, on average, their skill to determine their needs was high. 2) Firstly, generally speaking, their information literacy skills on how to use information effectively and information synthesis were significantly different by genders. Secondly, on average, their information literacy skill levels as a whole and in each aspect were insignificantly different by different years of study. Thirdly, generally speaking, their information literacy skill levels as a whole and in each aspect were significantly different by different faculties at $p = .05$. Finally, by different grade–point averages, their information literacy skill levels as a whole and in some aspects, viz. information searching strategies, source of information determinations and accessibility, how to use information effectively and information synthesis were significantly different by different faculties at $p = .05$. However, their levels of information literacy skills in information evaluation were insignificantly different.

Keywords: information literacy skills, information literacy, undergraduate students

บทนำ

การศึกษาในโลกแห่งศตวรรษที่ 21 มีการเปลี่ยนแปลงไปมาก เป็นการศึกษาเพื่อสร้างความรู้ความสามารถ และพัฒนาศักยภาพของตน เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีโอกาสพัฒนาศักยภาพของตนตามความสนใจ โดยไม่มีข้อจำกัดด้านเวลา และสถานที่ อีกทั้งยังส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถคิดวิเคราะห์ และสังเคราะห์องค์ความรู้ได้ ดังนั้น การเรียนรู้ ในศตวรรษที่ 21 จึงมีความมุ่งหวังว่า จะสามารถพัฒนาผู้เรียนในระดับอุดมศึกษาให้เป็นบัณฑิตที่มีคุณภาพ

ปัจจุบันนี้เราอาศัยอยู่ในสภาพแวดล้อมที่ขับเคลื่อนด้วยสื่อและเทคโนโลยี ซึ่งจะเห็นได้จากการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารที่มีจำนวนมาก การเปลี่ยนแปลง อย่างรวดเร็วทางด้านเทคโนโลยี การศึกษาและความสามารถในการเชื่อมโยงข้อมูล การจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 22 กำหนดไว้ว่า “การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ” ซึ่งการปฏิรูปการเรียนรู้ในระดับอุดมศึกษาของประเทศไทย การจัดการเรียนการสอนจะต้องยึดนักศึกษาเป็นศูนย์กลางเน้น “การเรียนรู้” มากกว่า “การสอน” โดยให้นักศึกษารู้จักวิธีการเรียนรู้ด้วยตนเอง และมีจิตใจแห่งการเรียนรู้ รู้จักแสวงหาความรู้อยู่ตลอดเวลา

ในยุคแห่งการแข่งขันทางสังคมค่อนข้างสูงในปัจจุบัน ส่งผลต่อการปรับตัวให้เท่าทันกับความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในบริบททางสังคมในทุกมิติรอบด้าน ดังนั้นการเสริมสร้างองค์ความรู้ (Content Knowledge) ทักษะเฉพาะทาง (Specific Skills) ความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน (Expertise) และสมรรถนะของการรู้เท่าทัน (Literacy) จึงเป็น

ตัวแปรสำคัญที่ทำให้ผู้เรียนในยุคสังคมแห่งการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ 21 ต้องมีการปรับตัวให้เข้ากับกระแสการเปลี่ยนแปลงทางสังคม ดังนั้น การสร้างความพร้อมที่จะรับมือกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นนั้น เป็นสิ่งที่ท้าทายศักยภาพและความสามารถของมนุษย์ที่จะสร้างนวัตกรรมทางการเรียนรู้ ในลักษณะต่าง ๆ ให้เกิดขึ้น และสามารถรองรับการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว

การรู้สารสนเทศจึงมีความสำคัญมากในสภาพแวดล้อมปัจจุบันที่มีการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีสารสนเทศ และมีการแพร่กระจายของสารสนเทศและทรัพยากรสารสนเทศอย่างรวดเร็ว ซึ่งทำให้บุคคลต้องเผชิญกับทางเลือกของสารสนเทศที่หลากหลายและมากมายทั้งในการศึกษา การทำงาน และในชีวิตประจำวัน ตั้งแต่การติดต่อสื่อสาร การสืบค้นข้อมูล การสร้างเครือข่ายความร่วมมือ สร้างความบันเทิง ตลอดจนการส่งเสริมการเรียนรู้ นอกห้องเรียนในระดับสากล การรู้สารสนเทศจึงมีความสำคัญต่อความสำเร็จของบุคคลในหลาย ๆ ด้าน อาทิ การศึกษา เศรษฐกิจ คุณภาพชีวิตและความเป็นพลเมืองที่ดีในสังคมประชาธิปไตย และการที่เป็นผู้รู้สารสนเทศก็จะทำให้บุคคลมีอำนาจในการต่อรองในสังคมสารสนเทศ

มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทร์เกษม ยึดมั่นในการสร้างบัณฑิตนักปฏิบัติ ที่มีความซื่อสัตย์ อดทน มีจิตอาสา และก้าวหน้าเท่าทันเทคโนโลยี ซึ่งในปัจจุบันสารสนเทศต่าง ๆ ได้มีจำนวนเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ทั้งที่อยู่ในรูปของสื่อสิ่งพิมพ์ และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ดังนั้น เพื่อให้นักศึกษาเป็นบัณฑิตนักปฏิบัติที่รู้เท่าทันสารสนเทศ และเป็นที่ต้องการของตลาดแรงงาน จึงจำเป็นต้องมีอย่างยิ่งที่นักศึกษาจะต้องมีทักษะการรู้สารสนเทศ เพื่อให้สามารถเข้าถึงสารสนเทศได้ตรงตามความต้องการของนักศึกษา และอีกทั้งยังเป็นการส่งเสริม

นักศึกษาให้มีการเรียนรู้ด้วยตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จากความสำคัญและความจำเป็นของการรู้สารสนเทศดังกล่าว ผู้วิจัยซึ่งเป็นอาจารย์ผู้สอนสาขาวิชาสารสนเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทร์เกษม และมีส่วนเกี่ยวข้องกับการพัฒนาการรู้สารสนเทศของนักศึกษา จึงสนใจที่จะศึกษาระดับทักษะการรู้สารสนเทศของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทร์เกษม เพื่อนำผลการศึกษาที่ได้ไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาการให้การศึกษาแก่นักศึกษา นอกจากนี้สาขาวิชาสารสนเทศศาสตร์ ยังสามารถนำผลการวิจัยครั้งนี้ไปใช้เป็นแนวทางในการสอนและพัฒนาหลักสูตรเพื่อส่งเสริมและพัฒนาการรู้สารสนเทศแก่นักศึกษาต่อไป

การรู้สารสนเทศตรงกับคำในภาษาอังกฤษว่า Information literacy ในบางครั้ง จะใช้คำว่า Information competency หรือ Information skills ซึ่งมีความหมายเดียวกัน

คำว่า Information literacy ปรากฏขึ้นเป็นครั้งแรกในปี ค.ศ. 1974 โดยซูร์คาวสกี (Zurkowski, 1974) ประธานสมาคมอุตสาหกรรมสารสนเทศ ได้เสนอข้อคิดเกี่ยวกับการรู้สารสนเทศ ว่าหมายถึง "ผู้ที่มีความชำนาญในการนำทรัพยากรสารสนเทศมาใช้ประโยชน์กับงานของตน จะได้ชื่อว่าเป็นผู้รู้สารสนเทศ ทั้งนี้เพราะเขาได้เรียนรู้ถึงเทคนิค และทักษะการใช้ประโยชน์อย่างกว้างขวางจากเครื่องมือที่ให้ข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ เป็นต้นแหล่งของความรู้ในการกำหนดกรอบคำตอบให้กับปัญหาของเขา" (Behrens, 1994; Bruce, 1997) จากนิยามของซูร์คาวสกี ให้แนวคิดได้ว่า

1. ทรัพยากรที่เป็นความรู้ ข่าวสารต่าง ๆ จะต้องถูกนำมาใช้ประโยชน์ในการทำงาน

2. เทคนิคและทักษะเป็นสิ่งที่จำเป็นต่อการใช้เครื่องมือที่ให้ข้อมูลข่าวสารและแหล่งปฐมภูมิต่าง ๆ

3. ใช้สารสนเทศเพื่อการแก้ปัญหา (Behrens, 1994)

ความหมายของการรู้สารสนเทศ

ซูร์คาวสกี (Zurkowski, 1974) อธิบายว่า การรู้สารสนเทศ หมายถึง การที่บุคคลได้รับการฝึกให้สามารถนำสารสนเทศมาประยุกต์ใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดจนสามารถเรียนรู้เทคนิค และมีทักษะในการใช้เครื่องมือที่มีความหลากหลายในการเข้าถึงข้อมูล รวมถึงสามารถ สังเคราะห์สารสนเทศมาใช้ได้ตามความต้องการ

สมาคมห้องสมุดห้องสมุดวิทยาลัยและวิจัยแห่งสหรัฐอเมริกา (Association of College and Research Library, 1998) นิยามว่า การรู้สารสนเทศ หมายถึง การที่บุคคลสามารถระบุความต้องการสารสนเทศของตนเอง และมีความสามารถในการค้นหา ประเมินผล และการใช้ประโยชน์จากสารสนเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพ

คัลเชา (Kuhlthau, 1987) ได้ให้นิยามไว้ว่า การรู้สารสนเทศมีลักษณะใกล้เคียงกับการรู้หนังสือ (Literacy) ซึ่งเกี่ยวข้องกับความสามารถในการอ่านและการใช้สารสนเทศที่จำเป็นสำหรับชีวิตประจำวัน นอกจากนี้ยังเกี่ยวข้องกับความต้องการสารสนเทศและการแสวงหาสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจ การรู้สารสนเทศต้องการความสามารถในการจัดการกับสารสนเทศที่ซับซ้อน ซึ่งกระทำโดยใช้คอมพิวเตอร์หรือสื่ออื่น ๆ และเพื่อที่จะเรียนรู้ตามความเปลี่ยนแปลงของสังคมและเทคโนโลยีโดยใช้ทักษะและความรู้ใหม่

เรเดอร์ (Rader, 1991) ให้ความหมายของการรู้สารสนเทศไว้ว่า เป็นความสามารถในการเข้าถึงและประเมินสารสนเทศเพื่อใช้ในการแก้ไขปัญหาและการตัดสินใจอย่างมีประสิทธิภาพ

ดอยล์ (Doyle, 1994) ให้นิยามการรู้สารสนเทศว่าเป็น ความสามารถในการเข้าถึง ประเมินและใช้สารสนเทศจากแหล่งต่าง ๆ ที่หลากหลายได้

ฮูมส์ (Humes, 1999) ให้นิยามการรู้สารสนเทศ ว่าเป็นความสามารถในการเข้าถึง การประเมินจัดระบบและใช้สารสนเทศจากแหล่งสารสนเทศที่หลากหลายได้ เริ่มตั้งแต่ผู้รู้สารสนเทศรู้ถึงความต้องการสารสนเทศ โดยกำหนดหัวข้อหรือเรื่องที่ต้องการค้นหาอย่างชัดเจน คัดเลือก คำศัพท์ที่เหมาะสมเพื่อแสดงแนวคิดหรือหัวข้อที่ต้องการค้นหา กำหนดกลยุทธ์การค้นหาที่จะนำไปสู่การพิจารณาถึงความแตกต่างของแหล่งสารสนเทศ และวิธีการต่าง ๆ ที่จะใช้ในการจัดระบบของสารสนเทศที่ได้มา วิเคราะห์สารสนเทศที่รวบรวมมาได้โดยพิจารณาถึงคุณค่า ความเกี่ยวข้อง คุณภาพ และความเหมาะสม และเปลี่ยนสารสนเทศให้อยู่ในรูปขององค์ความรู้ได้

เฮย์เดน (Hayden, 2002) กล่าวถึงการรู้สารสนเทศอย่างกว้าง ๆ ว่า การรู้สารสนเทศเกี่ยวข้องกับความสามารถในการเข้าถึง และใช้แหล่งต่าง ๆ ที่หลากหลาย เพื่อแก้ไขปัญหา ความต้องการสารสนเทศ ซึ่งการรู้สารสนเทศ มีความหมายมากกว่าความสามารถในการอ่าน และการเขียน การรู้สารสนเทศเกี่ยวข้องกับการค้นหา การประเมิน การใช้ และความรู้ในการสื่อสาร บุคคลต้องรู้และต้องใช้ทักษะการวิเคราะห์เพื่อกำหนดข้อความคำถาม กำหนดวิธีการวิจัย และต้องใช้ทักษะในการประเมินอย่างมีวิจารณญาณ นอกจากนี้ บุคคลต้องมีความสามารถในการค้นหา เพื่อหาคำตอบให้กับคำถามที่ซับซ้อน และด้วยแนวทางที่หลากหลายมากยิ่งขึ้น

ทักษะการรู้สารสนเทศ

ทักษะการรู้สารสนเทศ (Information Literacy Skill) หมายถึง ความสามารถในการรู้ว่

เมื่อไรต้องการสารสนเทศ สามารถที่จะจำแนกสารสนเทศที่ตรงกับความต้องการได้และสามารถที่จะกำหนด ประเมิน และใช้สารสนเทศที่ต้องการได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งเป็นผลมาจากการเข้าสู่ยุคแห่งสารสนเทศ (Information Age) ซึ่งทักษะการรู้สารสนเทศนี้เป็นสิ่งที่ขาดไม่ได้และมีความจำเป็นในการที่จะประสบความสำเร็จในชีวิตและมีชีวิตที่มีคุณภาพ (Association of College and Research Librarian, 1998)

ไอเซนเบิร์กและจอห์น (Eisenberg & Johnson, 2002) ได้เสนอแนวคิดทักษะหลัก 6 ประการ (Big six skills) ซึ่งเป็นทักษะการรู้สารสนเทศเพื่อการแก้ปัญหา ประกอบด้วยทักษะของการรู้สารสนเทศที่ผู้เรียนควรรู้ แบ่งออกเป็นหมวดหมู่ได้ 6 ทักษะ ดังนี้ คือ

ทักษะที่ 1 การกำหนดความต้องการสารสนเทศ (Task definition) เป็นขั้นตอนสำคัญที่มักเป็นปัญหาหลักสำหรับนักศึกษาที่ไม่เข้าใจในสิ่งที่ตนเองต้องทำโดยการกำหนดปัญหาและระบุสารสนเทศที่ต้องการ ดังนั้น จำเป็นจะต้องให้เขาพิจารณาว่าต้องการจะทำอะไร ควรทำออกมาในรูปแบบใด และข้อมูลอะไรที่นำมาใช้ เช่น รูปภาพ ข้อมูลทางสถิติ ความคิดเห็น รวมทั้งต้องรู้ว่าต้องการข้อมูลมากเพียงใดจึงจะเพียงพอต่อความต้องการ

ทักษะที่ 2 การใช้กลวิธีในการสืบค้นสารสนเทศ (Information seeking strategies) เป็นขั้นตอน ระดมความคิดเกี่ยวกับแหล่งข้อมูลที่เป็นไปได้ทั้งหมดและเลือกแหล่งข้อมูลที่ดีที่สุด โดยการระดมความคิดเพื่อสรรหาแหล่งข้อมูลที่เป็นไปได้ เลือกสรรข้อมูลนั้นอย่างถูกต้องเหมาะสมกับสารสนเทศที่ต้องการมากที่สุด

ทักษะที่ 3 การกำหนดแหล่งสารสนเทศและการเข้าถึงแหล่งสารสนเทศ (Location and access) จุดมุ่งหมายของขั้นตอนนี้

คือการเข้าถึงและสามารถค้นคืนแหล่งข้อมูล ซึ่งเป็นแหล่งข้อมูลที่นักศึกษาเลือกไว้เองได้ พร้อมทั้งนำข้อมูลสารสนเทศออกมาจากแหล่งสารสนเทศนั้นได้ สำหรับการค้นคืนสารสนเทศสามารถทำได้หลายวิธี เช่น สืบค้นจากหนังสือพิมพ์ วารสาร วิกิพีเดีย อินเทอร์เน็ต

ทักษะที่ 4 การใช้สารสนเทศอย่างมีประสิทธิภาพ (Use of information) เป็นขั้นตอนการพิจารณาสารสนเทศและแหล่งสารสนเทศและกลั่นกรองคัดเลือกสารสนเทศให้มีความสัมพันธ์กัน นักศึกษาจะนำข้อมูลสารสนเทศที่ได้จากการค้นคว้ามาอ่าน ฟัง ทบทวน ทำความเข้าใจและตัดสินใจว่า ข้อมูลสารสนเทศใดมีความสำคัญที่จะนำมาใช้ประโยชน์ตามที่ต้องการได้ และพิจารณาคัดเลือกสารสนเทศที่สำคัญเหล่านั้นออกมา ซึ่งถือว่าเป็นขั้นตอนที่ยากและใช้เวลาค่อนข้างมาก

ทักษะที่ 5 การสังเคราะห์ (Synthesis) เป็นการรวบรวมนำสารสนเทศที่ได้ทั้งหมดจากแหล่งสารสนเทศที่หลากหลายมาเรียบเรียงใหม่ในรูปแบบและภาษาของตนเอง และนำเสนอออกมาโดยใช้รูปแบบการนำเสนอที่หลากหลายพร้อมทั้งสื่อสารความคิดที่มีออกมาอย่างมีประสิทธิภาพ

ทักษะที่ 6 การประเมินสารสนเทศ (Evaluation) เป็นการประเมินประสิทธิภาพของสารสนเทศที่ค้นคืนได้ โดยที่ผู้ค้นคืนสารสนเทศต้องเป็นผู้ประเมินเองว่าสารสนเทศนั้นตรงกับความต้องการหรือไม่

แนวคิดทักษะหลัก 6 ประการ (Big six skills) นี้เป็นข้อมูลเพื่อนำไปแก้ปัญหา ตัดสินใจหรือคัดเลือกสารสนเทศที่ต้องการให้สำเร็จ

จากทักษะการรู้สารสนเทศข้างต้นสรุปได้ว่า เป็นกระบวนการกำหนดความต้องการสารสนเทศ การใช้กลวิธีในการสืบค้นสารสนเทศ การกำหนดแหล่งสารสนเทศและการเข้าถึงแหล่งสารสนเทศ การใช้สารสนเทศอย่างมีประสิทธิภาพ

การสังเคราะห์สารสนเทศ และการประเมินสารสนเทศ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับทักษะการรู้สารสนเทศของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทร์เกษม
2. เพื่อเปรียบเทียบระดับทักษะการรู้สารสนเทศของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทร์เกษม

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2-4 ประจำปีการศึกษา 2557 มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทร์เกษมที่กำลังศึกษาอยู่ใน 5 คณะ ได้แก่ คณะวิทยาศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ และคณะเกษตรและชีวภาพ จำนวน 9,412 คน
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2-4 ประจำปีการศึกษา 2557 มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทร์เกษมที่กำลังศึกษาอยู่ใน 5 คณะ ได้แก่ คณะวิทยาศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ และคณะเกษตรและชีวภาพ จำนวน 370 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน โดยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างจากตารางการกำหนดกลุ่มตัวอย่างของเครจซี่และ มอร์แกน

สมมติฐานของการวิจัย

นักศึกษาที่มีเพศ ชั้นปี คณะ และผลการเรียนต่างกันมีระดับทักษะการรู้สารสนเทศโดยรวมและรายด้านแตกต่างกัน

วิธีดำเนินการวิจัย

เครื่องมือการวิจัย

เป็นแบบทดสอบทักษะการรู้สารสนเทศของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบทดสอบ จำนวน 4 ข้อ เป็นแบบเลือกตอบ ประกอบด้วย เพศ ชั้นปีที่ศึกษา คณะ ผลการเรียน

ตอนที่ 2 เป็นแบบทดสอบทักษะการรู้สารสนเทศของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม จำนวน 60 ข้อ เป็นแบบตรวจสอบรายการ 4 ตัวเลือก

การหาคุณภาพของเครื่องมือ

1. นำแบบทดสอบทักษะการรู้สารสนเทศของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม ที่สร้างเสร็จแล้ว ให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความสอดคล้องของเนื้อหาเกี่ยวกับทักษะของการรู้สารสนเทศที่ผู้เรียนควรรู้ 6 ทักษะ รวมทั้งความเหมาะสมในการใช้คำ สำนวนภาษา และความชัดเจนของคำถาม แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข โดยการหาค่า IOC (Item Objective Congruence) โดยได้ค่า IOC = 0.98

2. นำข้อเสนอมานำมาปรับปรุงแบบทดสอบและนำแบบทดสอบที่แก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างที่จะศึกษาจำนวน 30 คน เพื่อนำผลมาวิเคราะห์หาค่าความยากง่าย (P) และค่าอำนาจจำแนก (B) ของแบบทดสอบ ซึ่งปรากฏว่าแบบทดสอบมีค่าความยากง่าย (p) ระหว่าง 0.26 ถึง 0.42 และค่าอำนาจจำแนก (r) ระหว่าง 0.45 ถึง 0.59

3. นำแบบทดสอบไปหาค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับโดยใช้การหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอน บราวน์ (Cronbach's Alpha Coefficient) ซึ่งปรากฏว่าได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.96

การรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการติดต่อนักศึกษาแต่ละคณะวิชาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ คณะวิทยาศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ และคณะเกษตรและชีวภาพ จำนวน 370 คน เพื่อนัดหมายวันเวลาและสถานที่ที่จะทำแบบทดสอบทักษะการรู้สารสนเทศ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ใช้สถิติร้อยละวิเคราะห์ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม
2. ใช้ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานวิเคราะห์คะแนนทักษะการรู้สารสนเทศของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม
3. เปรียบเทียบระดับทักษะการรู้สารสนเทศของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม จำแนกตาม เพศ โดยใช้สถิติ t-test
4. เปรียบเทียบระดับทักษะการรู้สารสนเทศของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม จำแนกตาม ชั้นปี คณะและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้สถิติ f-test เมื่อพบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของเซฟเฟ

ผลการวิจัย

1. สถานภาพส่วนตัวของนักศึกษาพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 209 คน ร้อยละ 56.49 และเป็นเพศชาย จำนวน 161 คน ร้อยละ 43.51 นักศึกษาส่วนใหญ่ศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 3 จำนวน 140 คน ร้อยละ 37.84 รองลงมาศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 2 จำนวน 123 คน ร้อยละ 33.24 และศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 4 จำนวน 107 คน ร้อยละ 28.92 ตามลำดับ นักศึกษาส่วนใหญ่ศึกษาอยู่ในคณะวิทยาการจัดการ จำนวน 141 คน ร้อยละ 38.11 รองลงมาศึกษาอยู่ในคณะมนุษยศาสตร์และ

สังคมศาสตร์ จำนวน 107 คน ร้อยละ 28.92 ศึกษาอยู่ในคณะวิทยาศาสตร์ จำนวน 72 คน ร้อยละ 19.64 ศึกษาอยู่ในคณะศึกษาศาสตร์ จำนวน 45 คน ร้อยละ 12.16 และศึกษาอยู่ในคณะเกษตรศาสตร์ จำนวน 5 คน ร้อยละ 1.35 ตามลำดับ และนักศึกษาส่วนใหญ่ มีผลการเรียน ต่ำกว่า 2.76 จำนวน 168 คน ร้อยละ 45.41 รองลงมา มีผลการเรียน 2.76 – 3.25 จำนวน 151 คน ร้อยละ 40.81 และมีผลการเรียนสูงกว่า 3.25 จำนวน 51 คน ร้อยละ 13.78 ตามลำดับ

2. ผลการวิเคราะห์ระดับทักษะการรู้สารสนเทศของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม พบว่า ระดับทักษะการรู้สารสนเทศของนักศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 30.37$) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าระดับทักษะการรู้สารสนเทศด้านการกำหนดความต้องการสารสนเทศ อยู่ในระดับสูง ($\bar{x} = 6.42$) รองลงมาคือด้านการใช้กลยุทธ์ในการสืบค้นสารสนเทศ อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 5.81$) ด้านการสังเคราะห์สารสนเทศอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 5.14$) ด้านการกำหนดแหล่งสารสนเทศและการเข้าถึงแหล่งสารสนเทศ อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 5.06$) ด้านการใช้สารสนเทศอย่างมีประสิทธิภาพ อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 4.27$) และด้านการประเมินสารสนเทศ อยู่ในระดับต่ำ ($\bar{x} = 3.65$) ตามลำดับ

3. ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับทักษะการรู้สารสนเทศของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม

3.1 นักศึกษาที่มีเพศต่างกันมีระดับทักษะการรู้สารสนเทศ โดยรวม ด้านการใช้สารสนเทศอย่างมีประสิทธิภาพ และด้านการสังเคราะห์สารสนเทศแตกต่างกัน

3.2 นักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ต่างกันมีระดับทักษะการรู้สารสนเทศโดยรวม และด้านการใช้กลยุทธ์ในการสืบค้นสารสนเทศ

ด้านการกำหนดแหล่งสารสนเทศและการเข้าถึงแหล่งสารสนเทศ ด้านการใช้สารสนเทศอย่างมีประสิทธิภาพ ด้านการสังเคราะห์สารสนเทศและด้านการประเมินสารสนเทศไม่แตกต่างกัน แต่พบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ด้านการกำหนดความต้องการสารสนเทศจากการเปรียบเทียบรายคู่ พบว่า ชั้นปีที่ 3 มีระดับทักษะการรู้สารสนเทศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 3 มีระดับทักษะการรู้สารสนเทศด้านการกำหนดความต้องการสารสนเทศต่ำกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 2

3.3 นักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในคณะที่ต่างกันมีระดับทักษะการรู้สารสนเทศ โดยรวม และรายด้านแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จากการเปรียบเทียบรายคู่ พบว่า

3.3.1 โดยรวม พบว่า คณะที่มีระดับทักษะการรู้สารสนเทศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ คณะวิทยาศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ คณะศึกษาศาสตร์ มีระดับทักษะการรู้สารสนเทศต่ำกว่าคณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการมีระดับทักษะการรู้สารสนเทศ ต่ำกว่าคณะศึกษาศาสตร์ และคณะศึกษาศาสตร์

3.3.2 ด้านการกำหนดความต้องการสารสนเทศ พบว่า คณะที่มีระดับทักษะการรู้สารสนเทศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ คณะวิทยาการจัดการมีระดับทักษะการรู้สารสนเทศด้านการกำหนดความต้องการสารสนเทศต่ำกว่าคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์

3.3.3 ด้านการใช้กลยุทธ์ในการสืบค้นสารสนเทศ พบว่า คณะที่มีระดับทักษะการรู้สารสนเทศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ คณะศึกษาศาสตร์มีระดับทักษะการรู้สารสนเทศด้านการใช้กลยุทธ์ใน

การสืบค้นสารสนเทศต่ำกว่าคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการมีระดับทักษะการรู้สารสนเทศด้านการใช้กลยุทธ์ในการสืบค้นสารสนเทศต่ำกว่าคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์

3.3.4 ด้านการกำหนดแหล่งสารสนเทศและการเข้าถึงแหล่งสารสนเทศ พบว่าคณะที่มีระดับทักษะการรู้สารสนเทศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ คณะวิทยาศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ และคณะวิทยาการจัดการ มีระดับทักษะการรู้สารสนเทศด้านการกำหนดแหล่งสารสนเทศและการเข้าถึงแหล่งสารสนเทศต่ำกว่าคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

3.3.5 ด้านการใช้สารสนเทศอย่างมีประสิทธิภาพ พบว่าคณะที่มีระดับทักษะการรู้สารสนเทศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ คณะวิทยาศาสตร์และคณะวิทยาการจัดการมีระดับทักษะการรู้สารสนเทศด้านการใช้สารสนเทศอย่างมีประสิทธิภาพต่ำกว่าคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการมีระดับทักษะการรู้สารสนเทศด้านการใช้สารสนเทศอย่างมีประสิทธิภาพต่ำกว่าคณะศึกษาศาสตร์

3.3.6 ด้านการสังเคราะห์สารสนเทศ พบว่าคณะที่มีระดับทักษะการรู้สารสนเทศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ คณะวิทยาศาสตร์และคณะวิทยาการจัดการมีระดับทักษะการรู้สารสนเทศด้านการสังเคราะห์สารสนเทศต่ำกว่าคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

3.3.7 ด้านการประเมินสารสนเทศ พบว่าคณะที่มีระดับทักษะการรู้สารสนเทศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ คณะวิทยาการจัดการมีระดับทักษะ

การรู้สารสนเทศด้านการประเมินสารสนเทศต่ำกว่าคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ และคณะวิทยาศาสตร์

3.4 นักศึกษาที่มีผลการเรียนต่างกันมีระดับทักษะการรู้สารสนเทศ โดยรวมและด้านการใช้กลยุทธ์ในการสืบค้นสารสนเทศด้านการกำหนดแหล่งสารสนเทศและการเข้าถึงแหล่งสารสนเทศ ด้านการใช้สารสนเทศอย่างมีประสิทธิภาพ และด้านการสังเคราะห์สารสนเทศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้นด้านการประเมินสารสนเทศไม่แตกต่างกันจากการเปรียบเทียบรายคู่ พบว่า

3.4.1 โดยภาพรวม พบว่าผลการเรียนมีระดับทักษะการรู้สารสนเทศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ นักศึกษาที่มีผลการเรียนต่ำกว่า 2.76 มีระดับทักษะการรู้สารสนเทศโดยรวมต่ำกว่านักศึกษาที่มีผลการเรียน สูงกว่า 3.25 และนักศึกษาที่มีผลการเรียน 2.76-3.25

3.4.2 ด้านการกำหนดความต้องการสารสนเทศ พบว่า ผลการเรียนมีระดับทักษะการรู้สารสนเทศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ นักศึกษาที่มีผลการเรียนต่ำกว่า 2.76 มีระดับทักษะการรู้สารสนเทศด้านการกำหนดความต้องการสารสนเทศต่ำกว่านักศึกษาที่มีผลการเรียนสูงกว่า 3.25 และนักศึกษาที่มีผลการเรียน 2.76-3.25

3.4.3 ด้านการใช้กลยุทธ์ในการสืบค้นสารสนเทศ พบว่า ผลการเรียนที่มีระดับทักษะการรู้สารสนเทศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ นักศึกษาที่มีผลการเรียนต่ำกว่า 2.76 มีระดับทักษะการรู้สารสนเทศด้านการใช้กลยุทธ์ในการสืบค้นสารสนเทศต่ำกว่านักศึกษาที่มีผลการเรียนสูงกว่า 3.25 และนักศึกษาที่มีผลการเรียน 2.76-3.25

3.4.4 ด้านการกำหนดแหล่งสารสนเทศและการเข้าถึงแหล่งสารสนเทศ พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่มีระดับทักษะการรู้สารสนเทศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ นักศึกษาที่มีผลการเรียนต่ำกว่า 2.76 มีระดับทักษะการรู้สารสนเทศด้านการกำหนดแหล่งสารสนเทศและการเข้าถึงแหล่งสารสนเทศ ต่ำกว่านักศึกษาที่มีผลการเรียนสูงกว่า 3.25 และ นักศึกษาที่มีผลการเรียน 2.76-3.25

3.4.5 ด้านการใช้สารสนเทศอย่างมีประสิทธิภาพ พบว่า ผลการเรียนที่มีระดับทักษะการรู้สารสนเทศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ นักศึกษาที่มี ผลการเรียนต่ำกว่า 2.76 มีระดับทักษะการรู้สารสนเทศ ด้านการใช้สารสนเทศอย่างมีประสิทธิภาพต่ำกว่า นักศึกษาที่มีผลการเรียนสูงกว่า 3.25 และ นักศึกษาที่มีผลการเรียน 2.76-3.25

3.4.6 ด้านการสังเคราะห์สารสนเทศ พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่มีระดับทักษะการรู้สารสนเทศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ นักศึกษาที่มีผลการเรียนต่ำกว่า 2.76 มีระดับทักษะการรู้สารสนเทศ ด้านการสังเคราะห์สารสนเทศต่ำกว่านักศึกษาที่มีผลการเรียนสูงกว่า 3.25

อภิปรายผลการวิจัย

1. ระดับทักษะการรู้สารสนเทศของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทร์เกษม โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง สอดคล้องกับผลการวิจัยของสุพิศ บายคายคม (2550) ได้ศึกษาการรู้สารสนเทศของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตศรีราชา พบว่า นิสิตมีความสามารถด้านการรู้สารสนเทศโดยรวมทุกมาตรฐานอยู่ในระดับปานกลาง และ สอดคล้องกับผลการวิจัยของจากรุณี สุปิ่นะเจริญ

และนัดดาวดี นุ่มนาค (2551) ได้ศึกษาการรู้สารสนเทศ ของนิสิตชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พบว่า นิสิตมีความสามารถด้านการรู้สารสนเทศโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง สอดคล้องกับผลการวิจัยของอังคณา แวซอหေး และสุธาทิพย์ เกียรติวานิช (2553) ได้ศึกษาการรู้สารสนเทศของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีการรู้สารสนเทศโดยรวมในระดับปานกลาง สอดคล้องกับผลการวิจัยของปภาดา เจียวก๊ก (2547) ศึกษาการรู้สารสนเทศของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า นิสิตส่วนใหญ่มีการรู้สารสนเทศโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง

2. นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีระดับการรู้สารสนเทศ โดยรวม ด้านการใช้สารสนเทศอย่างมีประสิทธิภาพ ด้านการสังเคราะห์สารสนเทศแตกต่างกัน

3. นักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ต่างกัน มีระดับการรู้สารสนเทศ โดยรวม และด้านการใช้กลยุทธ์ในการสืบค้นสารสนเทศ ด้านการกำหนดแหล่งสารสนเทศและการเข้าถึงแหล่งสารสนเทศ ด้านการใช้สารสนเทศอย่างมีประสิทธิภาพด้านการสังเคราะห์สารสนเทศ และด้านการประเมินสารสนเทศไม่แตกต่างกัน ยกเว้นด้านการกำหนดความต้องการสารสนเทศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับผลการวิจัยของปภาดา เจียวก๊ก (2547) ศึกษาการรู้สารสนเทศของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า นิสิตที่ศึกษาในชั้นปีที่ต่างกัน มีการรู้สารสนเทศโดยรวมไม่แตกต่างกัน

4. นักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในคณะที่ต่างกัน มีระดับการรู้สารสนเทศ โดยรวม และรายด้านแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สอดคล้องกับผลการวิจัยของอังคณา แวซอเหาะ และสุชาติพิทย์ เกียรติวานิช (2553) ได้ศึกษาการรู้ สาระสนเทศของนักศึกษาในระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร พบว่า นักศึกษาที่ศึกษาในคณะต่างกัน มีการรู้สารสนเทศ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

5. นักศึกษาที่มีผลการเรียนต่างกัน มีระดับการรู้สารสนเทศ โดยรวมและด้านการใช้ กลยุทธ์ในการสืบค้นสารสนเทศ ด้านการกำหนด แหล่งสารสนเทศและการเข้าถึงแหล่งสารสนเทศ ด้านการใช้สารสนเทศอย่างมีประสิทธิภาพ และ ด้านการสังเคราะห์สารสนเทศ แตกต่างกันอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้นด้าน การประเมินสารสนเทศไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะการวิจัย

ข้อเสนอแนะสำหรับการปฏิบัติ

1. มหาวิทยาลัยควรให้ความสำคัญกับการเรียนการสอนเกี่ยวกับการรู้สารสนเทศ เพราะการรู้สารสนเทศเป็นพื้นฐานที่จะช่วยให้นักศึกษาสามารถศึกษาค้นคว้าข้อมูลในสาขาวิชา

เอกสารอ้างอิง

จารุณี สุปิ่นะเจริญ, และนัตดาวดี นุมนาค. (2551). การรู้สารสนเทศของนิสิตชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์. *วารสารมนุษยศาสตร์*, 17(1), 20-32.

ปภาดา เจียวกัก. (2547). *การรู้สารสนเทศของนิสิตระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ*. (ปริญญา นิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ประภาส พาวินันท์. (2553). *การรู้สารสนเทศของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง (รายงานผลการวิจัย)*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

สุพิศ บายคายน. (2550). *การรู้สารสนเทศของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขต ศรีราชา*. (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต). ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.

อังคณา แวซอเหาะ, และสุชาติพิทย์ เกียรติวานิช. (2553). *การรู้สารสนเทศของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร*. (รายงานผลการวิจัย). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.

ที่ต้องการศึกษาได้ในทุกรายวิชา โดยจะเห็นได้จาก ระดับทักษะการรู้สารสนเทศของนักศึกษาอยู่ใน ระดับปานกลาง

2. มหาวิทยาลัยควรจัดรายวิชาสารสนเทศ เพื่อการเรียนรู้ให้เป็นรายวิชาบังคับในหมวดวิชา ศึกษาทั่วไป เพื่อให้ให้นักศึกษาทุกคณะได้มีความรู้ ในการนำไปใช้กับการเรียนของนักศึกษาในยุค ปัจจุบัน นักศึกษาจะได้มีระดับทักษะการรู้สารสนเทศ ที่เพิ่มมากขึ้น

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาเรื่องทักษะการรู้ สารสนเทศตามมาตรฐานการรู้สารสนเทศ ระดับอุดมศึกษาของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษมอย่างต่อเนื่องเป็น ประจำทุกปี

2. ศึกษาทักษะการรู้สารสนเทศของ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม เพื่อให้ทราบถึงระดับการรู้สารสนเทศของ นักศึกษาก่อนที่จะมาศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา

- American Library Association. (1998). *Presidential committee on information literacy.Final report*. Chicago: American Library Association.
- Behrens, S. J. (1994). A conceptual analysis and historical overview of information literacy. *College and Research Libraries*, 55(4), 309–322.
- Bruce, C. S. (1997). The relational approach: a new model for information literacy. **The New Review of Information and Library Research**, 3, 1–22.
- Doyle, C. S. (1994). *Information literacy in an information society: A concept for the information age*. Syracuse, NY: ERIC Clearinghouse on Information & Technology, Syracuse University.
- Eisenberg, M. E., & Berkowiz, R. E. (2002). *Information Problem–Solving: The Big Six Skills Approach to Library & Information Skills Instruction*. Norwood, N.J.
- Eisenberg, M. E., & Johnson, D. (2002). Learning and teaching information technology skills in context. ERIC Digest, September, 1–4.
- Hayden, A. A. (2002). Information literacy. Retrieved June 7, 2013, from <http://www.ucalgary.ca/~ahayden/literacy.html>
- Humes, B. (1999). Understanding information literacy. Office of Educational Research, National Institute on Postsecondary Education, Libraries, and Lifelong Learning. Retrieved June 7, 2013, from <http://www2.ed.gov/pubs/UnderLit/index.html>
- Kuhlthau, C. C. (1987). *Information Skills for an Inforamtion Society: A Review of Research*.Syracuse, NY: ERIC Clearinghouse on Information Resources.
- Rader, H. B. (1991). Information literacy: A revolution in the library. *RQ*. 31: 25–29.
- Zurkowski, P. G. (1974). *The information service environment relationship and priorities*. Washington DC: National Commission on Libraries and Information Sciences.